

тѣ нѣговѣ като съсъ маргариты украсенный. Доклѣ не бѣше распнѣтъ на тебе Господь, страшенъ си былъ за человѣцитѣ: а сега си любимъ, и съсъ желаніе ся пріемашь, зашто то знаѣтъ вѣрни тѣ колко голѣмо заключавашь въ себе си вѣселіе, и какво възданіе е приготвиено за тебе. Дръзновенно и съ радость идж кѣмъ тѣбе, и Ты мя пріими съсъ веселіе; зашто то съмъ ученикъ на Оногова, Кой то бѣ увиснѣтъ на тебе: пріими мя, зашто то бѣхъ всегда твой любитель, и желаяхъ да тя пригжрнж. О добрый кресте, кой то си придобылъ красотж и благолѣпіе отъ удове тѣ Господни, отдавнавожделѣнный, усрьдно любимый, като ты искахъ непрѣстанно, едва ты намѣрихъ приготвенъ вече по желаніе то на мое то сърдце. Земи мя отъ людіе тѣ, и отдай мя на Мой тѣ учитель, да мя пріеме чрезъ тебе, кой то мя искупи чрѣзь тебе.

Нека видѣтъ окаянни тѣ крестоборци, въ какво голѣмо оцѣненіе е былъ святой тѣ крестъ у Апостолы тѣ. А у тѣхъ толкова голѣма святѣния, като бисери дражайши прѣдъ свиніе тѣ ся хвърля.

Святой Василій Великій, въ посланіе то кѣмъ Амфилохіа Епископа за святой тѣ Духъ, глава 27, правило 90 говори: Много и велико нѣщо има черкова та отъ неписанно то прѣданіе: и първо то е, что то вѣрни тѣ да знаменунать лице то си крестообразно и проч.

Святой Амвросій въ слово то на прѣста-